

Metrum

Metrum to regularne następstwo akcentów, porządkujące rytm

Oznaczenie metryczne mówi nam o tym, co ile podstawowych jednostek metrycznych przypada **akcent** i, oczywiście, co jest podstawową jednostką metryczną. Cyfry mówią „ile” (górna cyfra) „czego” (dolna) jest w każdym **takcie**. Na przykład 3/8 mówi, że w każdym takcie będą trzy ósemki, 2/4 – że dwie ćwierćnoty.

Akcent metryczny nie ma nic wspólnego z akcentem rozumianym wykonawczo, jako głośniej-ostrzej-wyraźniej zaatakowany **dźwięk**. Instrumenty mechaniczne niezdolne do różnicowania **dynamiki** (pozytywki, prymitywne monofoniczne dzwonki w telefonach komórkowych – można je już spotkać tylko w muzeum) doskonale oddają metra i to nie tylko to, że muzyka jest „na dwa” albo „na trzy”, ale także to, czy w utworze jest przedtakt, czy go nie ma.

Wyróżniamy wiele rodzajów metrum, między innymi **parzyste** (2/4, 4/4, 6/8) i **nieparzyste** (3/4, 3/8, 9/8, a także rzadkie 5/4, 7/4, 11/4). Jak widać, 6/8 jest parzyste, a 3/4 nieparzyste, mimo że takty te są tej samej długości (sześć ósemek). Trzeba bowiem pamiętać, że oznaczenie metryczne nie jest ułamkiem i skracać go nie można. Ósemki w metrum 3/4 ułożone są w trzy grupy, wedle ćwierćnot, i mają jeden akcent na „raz” (oraz każda pierwsza ósemka w obrębie danej ćwierćnoty jest odrobinę mocniejsza od drugiej). Ósemki w metrum 6/8 grupują się po trzy, początek każdej trójki ma swój akcent (ten drugi odrobinę lżejszy od pierwszego).

Wyróżnia się też metra **dwudzielne** (2/4, jeden akcent na pierwszej ćwierćnotę), **trójdzielne** (3/4, jeden akcent) i **czterodzielne** (4/4, dwa akcenty: na „raz” i na „trzy”). Ale w tym podziale nie mieści się 6/8 ani 5/4.

Są też metra **proste i złożone**. Proste mają jeden akcent w takcie (2/4, 3/8, 3/4), złożone więcej niż jeden (6/8, 4/4). Metrum 7/4 i 5/4, a zwłaszcza 5/8, bywają proste lub złożone w zależności od kontekstu. Czasem to wyraźne metra złożone (7 = 4 3; 5 = 3 2), czasem, zwłaszcza w muzyce ludowej, „pięciorka” jest metrum prostym. 4/4 może być nie tylko pocziwym metrum dwudzielnym (RAZ dwa TRZY cztery) ale także skomplikowanym metrum złożonym, w którym osiem ósemek pogrupowanych jest w trzy grupy: 3, 3 oraz 2 ósemki. To typowy schemat rytmiczny wielu tańców latynoamerykańskich (przede wszystkim, choć nie tylko, milongi – nie mieszać z *Tangiem milonga*) oraz częsty element w muzyce heavy metal.

Metrum zaczęto stosować dość późno; w takim znaczeniu jak dziś, dopiero w czasach **baroku**. Dlatego istnieje wiele zjawisk, które zmieniają podstawowy schemat akcentów metrycznych. Wyraźnie widać to w tańcach, które korzeniami sięgają dawnych czasów: **sarabanda**, na 3/4, ma akcent na „dwa”, nie na „raz”. W **polonezie** pojawia się akcent na ostatnią ósemkę w takcie – „trzy-i”, ale jest też główny akcent w okolicach „raz” – to znaczy albo na „raz”, jeśli nie ma synkopy, albo na „raz-i”, jeśli synkopa jest.

Akcenty metryczne mogą być modyfikowane nie tylko przez schemat tańca, ale także przez takie zjawiska, jak **polimetria**, **synkopa** i **hemiola**.